

چهل و هشتمین دوره مسابقات سراسری قرآن کریم

بخش معارفی

مرحله شهرستانی

رشته ترجمه عمومی

(سُور مبارکه واقعه، حدید، صف و جمعه)

بر اساس ترجمه استاد حسین انصاریان

مرکز امور قرآنی

سال ۱۴۰۴ هجری شمسی

سُورَةُ الْوَاقِعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ١ لَيْسَ لَوْفَعَتِهَا كَاذِبَةٌ ٢ خَافِضَةٌ رَافِعَةٌ ٣ إِذَا رُجَّتِ الْأَرْضُ رَجًا ٤ وَبُسَّتِ الْجِبَالُ بَسًا ٥ فَكَانَتْ هَبَاءً مُنْبَثًا ٦ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ٧ فَأَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَيْمَنَةِ ٨ وَأَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ مَا أَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ ٩ وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ ١٠ أُولَئِكَ الْمُقَرَّبُونَ ١١ فِي جَنَّاتِ النَّعِيمِ ١٢ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ١٣ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ ١٤ عَلَى سُرُرٍ مَوْضُونَةٍ ١٥ مُتَكِبِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ١٦ يُطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُحَلَّلُونَ ١٧ بِأَكْوَابٍ وَأَبَارِيقٍ وَكَأْسٍ مِنْ مَعِينٍ ١٨ لَا يُصَدَّعُونَ عَنْهَا وَلَا يُنْزِفُونَ ١٩ وَقَالِكِهِمْ مِمَّا يَتَخَيَّرُونَ ٢٠ وَلَحْمٍ طَيْرٍ مِمَّا يَشْتَهُونَ ٢١ وَخُورٍ عَيْنٍ ٢٢ كَأَمْثَالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَكْنُونِ ٢٣ جَزَاءً بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٢٤ لَا يَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا تَأْثِيمًا ٢٥ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ٢٦ وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ ٢٧ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ٢٨ وَطَلْحٍ مَنضُودٍ ٢٩ وَظِلٍّ مَمْدُودٍ ٣٠ وَمَاءٍ مَسْكُوبٍ ٣١ وَقَالِكِهِمْ كَثِيرَةٌ ٣٢ لَا مَقْطُوعَةٍ وَلَا مَمْنُوعَةٍ ٣٣ وَفُرُشٍ مَرْفُوعَةٍ ٣٤ إِنَّا أَنشَأْنَاهُنَّ إِنِشَاءً ٣٥ فَجَعَلْنَاهُنَّ أَبْكَارًا ٣٦ عُرُبًا أَتْرَابًا ٣٧ لِأَصْحَابِ الْيَمِينِ ٣٨ ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ ٣٩ وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ٤٠ وَأَصْحَابُ الشِّمَالِ مَا أَصْحَابُ الشِّمَالِ ٤١ فِي سُمُومٍ وَحَمِيمٍ ٤٢ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُومٍ ٤٣ لَا بَارِدٍ وَلَا كَرِيمٍ ٤٤ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُتْرَفِينَ ٤٥ وَكَانُوا يُصْرُونَ عَلَى الْخَبْثِ الْعَظِيمِ ٤٦ وَكَانُوا يَقُولُونَ إِذَا مِتْنَا وَكُنَّا تُرَابًا وَعِظَامًا أَءِنَّا لَمَبْعُوثُونَ ٤٧ أَوْ أَبَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ٤٨ قُلْ إِنَّ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ٤٩ لَمَجْمُوعُونَ إِلَى مِيقَاتٍ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ٥٠ ثُمَّ إِنَّكُمْ أَيْهَا الصَّالُّونَ الْمُكْذِبُونَ ٥١ لَأَكِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ ٥٢ فَمَا لُؤْنٌ مِنْهَا الْبُطُونُ ٥٣ فَشَارِبُونَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ٥٤ فَشَارِبُونَ شُرْبَ الْهَيْمِ ٥٥ هَذَا نُزْلُهُمْ يَوْمَ الدِّينِ ٥٦ نَحْنُ خَلَقْنَاكُمْ فَلَوْلَا تُصَدِّقُونَ ٥٧ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تُمْنُونَ ٥٨ ءَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ نَحْنُ الْخَالِقُونَ ٥٩ نَحْنُ قَدَرْنَا بَيْنَكُمْ الْمَوْتَ وَمَا نَحْنُ بِمَسْبُوقِينَ ٦٠ عَلَى أَنْ نُبَدِّلَ أَمْثَالَكُمْ وَنُنشِئَكُمْ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ٦١ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْأُولَى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ٦٢ أَفَرَأَيْتُمْ مَا تَحْرُثُونَ ٦٣ ءَأَنْتُمْ تَزْرَعُونَهُ أَمْ نَحْنُ الزَّارِعُونَ ٦٤ لَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُ حُطَامًا فَظَلَمْتُمْ تَفَكَّهُونَ ٦٥ إِنَّا لَمُعْرِضُونَ ٦٦ بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ ٦٧ أَفَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ٦٨ ءَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ٦٩ لَوْ نَشَاءُ جَعَلْنَاهُ أُجَاجًا فَلَوْلَا تَشْكُرُونَ ٧٠ أَفَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ٧١ ءَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَتَهَا أَمْ نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ٧٢ نَحْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِلْمُقْوِينَ ٧٣ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ٧٤ فَلَا أَقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ ٧٥ وَإِنَّهُ لَفَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ٧٦ إِنَّهُ لَقُرْآنٌ كَرِيمٌ ٧٧ فِي كِتَابٍ مَكْنُونٍ ٧٨ لَا يَمَسُّهُ إِلَّا الْمُطَهَّرُونَ ٧٩ تَنْزِيلٌ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ٨٠ أَفِيهِذَا الْحَبِيثَ أَنْتُمْ مُدْهِنُونَ ٨١ وَتَجْعَلُونَ رِزْقَكُمْ أَنْكُمْ تُكَذِّبُونَ ٨٢ فَلَوْلَا إِذَا بَلَغَتِ الْخُلُوفَ ٨٣ وَأَنْتُمْ حِينِيذٍ تَنْظُرُونَ ٨٤ وَنَحْنُ أَقْرَبُ إِلَيْهِ مِنْكُمْ وَلَكِنْ لَا تُبْصِرُونَ ٨٥ فَلَوْلَا إِنْ كُنْتُمْ غَيْرَ مَدِينِينَ ٨٦ تَرْجِعُونَهَا إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ٨٧ فَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُقَرَّبِينَ ٨٨ فَرَوْحٌ وَرَيْحَانٌ وَجَنَّتْ نَعِيمٍ ٨٩ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ٩٠

فَسَلَامٌ لَّكَ مِنْ أَصْحَابِ الْيَمِينِ ﴿٩١﴾ وَأَمَّا إِنْ كَانَ مِنَ الْمُكَذِّبِينَ الضَّالِّينَ ﴿٩٢﴾ فَنُزِّلُ مِنْ حَمِيمٍ ﴿٩٣﴾ وَتَصْلِيَةٌ جَهِيمٍ ﴿٩٤﴾ إِنَّ هَذَا لَهُوَ حَقُّ الْيَقِينِ ﴿٩٥﴾ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ﴿٩٦﴾

ترجمه حسین انصاریان

<https://erfan.ir/quran>

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش همیشگی

هنگامی که حادثه [بسیار مهم قیامت] رخ دهد (۱) که در رخ دادنش هیچ دروغی در کار نیست (۲) پست کننده [کافران] و بالابرنده [مؤمنان] است (۳) چون [همه] زمین را به شدت بلرزانند (۴) و کوه ها را درهم کوبیده و متلاشی کنند (۵) در نتیجه چون غباری پراکنده گردند (۶) شما [در آن روز] سه گروه خواهید بود (۷) سعادتمندان، چه بلندمرتبه اند سعادتمندان! (۸) نگون بختان، چه دون پایه اند نگون بختان! (۹) پیشتازان [به همه خیرات]، که پیشتازان [به پاداش بی نهایت] اند (۱۰) اینان مقربان [پیشگاه پروردگار] اند (۱۱) در بهشت های پُر از نعمت [جای دارند] (۱۲) گروهی بسیار از پیشینیان (۱۳) و اندکی از پسینیان (۱۴) بر تخت هایی جواهرنشان [قرار دارند] (۱۵) در حالی که روبه روی یکدیگر بر آن ها تکیه می زنند (۱۶) پسرانی همیشه نوجوان [همواره برای پذیرایی] گرداگردشان می گردند (۱۷) با قدح ها و کوزه ها و جام هایی از باده روان و پاک (۱۸) که از [نوشیدن] آن نه سردرد می گیرند، و نه مست و بی عقل می شوند (۱۹) با [انواع] میوه هایی که انتخاب کنند (۲۰) و گوشت پرندگان از هرگونه ای که بخواهند (۲۱) و حوریانی زیباچشم (۲۲) چون لؤلؤ نهفته [در صدف] (۲۳) پاداشی است [ارزشمند] در برابر اعمال نیکی که همواره انجام می دادند (۲۴) در آن جا نه [سخن] بیهودهای و نه نسبت های ناروا و دروغ می شنوند (۲۵) آنچه می شنوند فقط کلامی سراسر سلامت و درود پی در پی است (۲۶) سعادتمندان، چه بلندمرتبه اند سعادتمندان! (۲۷) [گشت و گذارشان] در میان [درختان] سدر بی خار [است] (۲۸) و درختان موزی که میوه هایش خوشه خوشه روی هم چیده شده (۲۹) و سایه ای گسترده [و پایدار] (۳۰) و آبی همیشه ریزان (۳۱) و انواع میوه های فراوان (۳۲) که نه پایان می پذیرد، و نه ممنوع می شود (۳۳) [دارای] همسرانی بلندمرتبه [اند]، (۳۴) که آنان را به صورت آفرینشی ویژه به وجود آورده ایم (۳۵) و [همواره] دوشیزه قرارشان داده ایم (۳۶) عشق ورزانی [به شوهران، و] هم سن و سال [با آنان] (۳۷) [همه این نعمت ها] برای سعادتمندان [است] (۳۸) [که] گروهی بسیار از پیشینیان (۳۹) و گروهی بسیار از پسینیان [هستند] (۴۰) و نگون بختان، چه دون پایه اند نگون بختان! (۴۱) [جایگاهشان] در میان باد سوزان [دوزخ]، و آبی بسیار داغ [است] (۴۲) و سایه ای از دودهای متراکم سیاه (۴۳) که نه خنک است و نه سودمند (۴۴) زیرا اینان پیش از این، خوش گذرانانی هوسران [و ستمگر به مردم] بودند (۴۵) و همواره پافشاری بر گناهان بزرگ داشتند (۴۶) و پیوسته می گفتند: آیا زمانی که مُردیم و خاک و استخوان شدیم حتماً برانگیخته می شویم؟ (۴۷) آیا پدران گذشته ما [نیز برانگیخته می شوند]؟ (۴۸)

بگو: مسلماً اولین و آخرین را (۴۹) در وعده‌گاه روزی معین جمعشان خواهند کرد (۵۰) سپس شما ای منحرفان منکر [حقایق]! (۵۱) حتماً از درختی که از جنس زقوم است [و مایعی بسیار داغ و بدمزه از آن بیرون می‌آید] می‌خورید (۵۲) و شکم‌ها را از آن پُر می‌کنید (۵۳) و روی آن از آب بسیار داغ می‌نوشید (۵۴) چون نوشیدنِ شترانِ تشنه (۵۵) این است مایه پذیرایی از آنان در روز جزا! (۵۶) ما شما را آفریدیم، پس چرا [آفرینشِ دوباره خود را پس از مرگ] باور نمی‌کنید؟! (۵۷) به من خبر دهید نطفه‌ای که [در رحم] می‌ریزد، [چه نقشی در رشد و پرورش و تبدیل‌کردنش به انسانی معتدل و عاقل دارید؟] (۵۸) به راستی آفریننده‌اش شما هستید یا ما آفریننده‌ایم؟ (۵۹) ما مرگ را میان شما مقدر کردیم، و ما [در جاری کردنِ مرگ بر شما] مغلوب [چیزی] نیستیم (۶۰) [تقدیر ما در مورد مرگ شما] برای این است که امثال شما را جایگزینتان کنیم، و شما را [پس از مرگ] به کیفیتی که نمی‌دانید [در آفرینشی جدید] در آوریم (۶۱) مسلماً شما آفرینش نخستین [خود] را شناختید، پس چرا [آفرینش خود را در جهانِ دیگر] دقت و توجه نمی‌کنید؟ (۶۲) مرا خبر دهید آنچه را می‌کارید (۶۳) آیا شما آن را [از دل خاک] می‌رویانید، یا ما رویانده‌ایم؟ (۶۴) اگر بخواهیم آن را خس و خاشاک می‌کنیم، پس شما شگفت‌زده می‌شوید (۶۵) [آن وقت از شدت اندوه می‌گویید:] همانا ما خسارت دیده‌ایم (۶۶) بلکه [از خوراک و خرید و فروش و تأمین نیازهایمان] دچار محرومیت شدیم (۶۷) به من خبر دهید این آبی که می‌نوشید (۶۸) آیا شما آن را از ابر باران‌زا فرود آورده‌اید، یا ما فرودآورنده‌ایم؟ (۶۹) اگر اراده کنیم شور و تلخش می‌کنیم، پس چرا شکر [نعمت‌های بی‌شمار مرا] به‌جا نمی‌آورید؟ (۷۰) به من خبر دهید آتشی که می‌افروزید (۷۱) آیا درخت [آتش‌زنه] آن را شما پدید آورده‌اید، یا ما پدیدآورنده‌ایم؟ (۷۲) ما آن را مایه هشیاری شما [نسبت به قدرت و ربوبیت خود]، و وسیله استفاده مسافران و بیابانگردها قرار داده‌ایم (۷۳) پس [با توجه به همه آن حقایق که شمه‌ای از ربوبیت و حکمت اوست]، به نام پروردگار بزرگت [او را به پاک‌بودن از هر عیب و نقصی] ستایش کن (۷۴) به جایگاه ستارگان سوگند می‌خورم! (۷۵) که اگر بدانید مسلماً آن سوگندی بس بزرگ است (۷۶) به راستی این قرآنی ارجمند و گرانمایه است (۷۷) که در کتابی [مصون از هر دگرگونی چون لوح محفوظ] جای دارد (۷۸) جز پاکان [که روح و عقل و قلبشان پیراسته از هر آلودگی است] به [حقایق و لطایف و اسرار] آن نمی‌رسند (۷۹) فرستاده شده از سوی پروردگار جهانیان است (۸۰) [با این اوصافی که قرآن دارد] آیا شما این کلام جدید و بی‌سابقه را سبک شمرده، به استهزا می‌گیرید؟! (۸۱) و سهم خود را این قرار می‌دهید که به شدت [آن را] انکار کنید؟! (۸۲) اگر انکارتان درباره قیامت و آیات خبردهنده از آن درست است، و مرگ را امری اتفاقی و خارج از اراده خدا می‌دانید [پس چرا هنگامی که [جان] به گلو می‌رسد (۸۳) و شما در آن لحظه [هولناک] تماشاگر [جان‌کندن محتضر] هستید (۸۴) درحالی که ما از شما به او نزدیک‌تریم، ولی شما [این حقیقت را] نمی‌بینید (۸۵) اگر مملوک و مقهور قدرت ما نیستید (۸۶) چنانچه راست می‌گویید چرا [جان را به بدن محتضر] بر نمی‌گردانید [تا عمرش پایان نیابد و به زندگی بازگردد]؟! (۸۷) پس اگر [محتضر] از مقربان باشد (۸۸) [برای او] راحتی و عطایی ویژه و بهشت پُر نعمت [است] (۸۹) و اگر از سعادتمندان

باشد (۹۰) [به او گویند:] بر تو از سوی سعادتمندان درود و سلام باد! (۹۱) و اما اگر از انکارکنندگان منحرف باشد (۹۲) پذیرایی [از او] با آبی بسیار داغ (۹۳) و واردشدن به دوزخ است (۹۴) بی تردید این [اموری که در آیات این سوره بیان شد] واقعیتی یقینی [و غیرقابل تردید] است (۹۵) پس به نام پروردگار بزرگت [او را به پاک بودن از هر عیب و نقصی] ستایش کن! (۹۶)

سُورَةُ الْحَدِيدِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾ هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَيْنَ مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٤﴾ لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ ﴿٥﴾ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٦﴾ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَأَنْفِقُوا مِمَّا جَعَلَكُمْ مُسْتَحْلِفِينَ فِيهِ فَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْكُمْ وَأَنْفَقُوا لَهُمْ أَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿٧﴾ وَمَا لَكُمْ لَا تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرَّسُولِ يَدْعُوكُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّكُمْ وَقَدْ أَخَذَ مِيثَاقَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي يُنَزِّلُ عَلَى عَبْدِهِ ءَايَاتٍ بَيِّنَاتٍ لِيُخْرِجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُمْ لَرَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿٩﴾ وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُنْفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلِلَّهِ مِيرَاثُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْتَوِي مِنْكُمْ مَنْ أَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَقَاتَلَ أُولَئِكَ أَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَقَاتَلُوا وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحُسْنَى وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿١٠﴾ مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعِفَهُ لَهُ وَلَهُ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١١﴾ يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَى نُورُهُمْ بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَيْمَانِهِمْ بُشْرُكُمُ الْيَوْمَ جَنَاتٌ تَجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالْمُنَافِقَاتُ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا انظُرُونَا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِكُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَهُ وَبَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذَابُ ﴿١٣﴾ يُنَادُوهُمْ أَلَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَى وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ أَنْفُسَكُمْ وَتَرَبَّصْتُمْ وَارْتَبْتُمْ وَغَرَّتْكُمُ الْأَمَانِيُّ حَتَّى جَاءَ أَمْرُ اللَّهِ وَغَرَّكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿١٤﴾ فَالْيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَأْوِيَّتُكُمُ النَّارُ هِيَ مَوْلَاكُمْ وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١٥﴾ أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٦﴾ أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمْ ءَايَاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٧﴾ إِنَّ الْمُصَدِّقِينَ وَالْمُصَدِّقَاتِ وَأَقْرَضُوا اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا يَضَاعَفُ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ﴿١٨﴾ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَئِكَ هُمُ الصِّدِّيقُونَ وَالشُّهَدَاءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِءَايَاتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ زِينَةٌ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَامًا وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ ﴿٢٠﴾ سَابِقُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا كَعَرْضِ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢١﴾ مَا أَصَابَ مِنْ مُصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ مِنْ قَبْلِ أَنْ نَبْرَاهُا إِنَّ

ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ﴿٦١﴾ لَكِنِّي لَا تَأْسَوْا عَلَى مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿٦٢﴾ الَّذِينَ يَبْخُلُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبُخْلِ وَمَنْ يَتَوَلَّ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٦٣﴾ لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ وَأَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَنْ يَنْصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ ﴿٦٤﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا وَإِبْرَاهِيمَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَالْكِتَابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَى عَائِثٍ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنْجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَرَحْمَةً وَرَهَابَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ فَمَا رَعَوْهَا حَقَّ رِعَايَتِهَا فَآتَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا مِنْهُمْ أَجْرَهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَعَامِنُوا رَسُولَهُ يُوَدِّعُكُمْ كِفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَجْعَلَ لَكُمْ نُورًا تَمْشُونَ بِهِ وَيَغْفِرْ لَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٧﴾ لَيْلًا يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ أَلَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَأَنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٦٨﴾

ترجمه حسین انصاریان

<https://erfan.ir/quran>

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش همیشگی

آنچه در آسمان ها و زمین است خداوند را [به پاک بودن از هر عیب و نقصی] می ستاید، او توانای شکست ناپذیر و حکیم است (۱) مالکیت و فرمانروایی آسمان ها و زمین فقط در سیطره اوست، زنده می کند و می میراند، او بر هر کاری تواناست (۲) اول و آخر و ظاهر و باطن [تنها] اوست، و او به همه چیز داناست (۳) اوست که آسمان ها و زمین را در شش دوره آفرید، آن گاه بر تخت [فرمانروایی و تدبیر امور آفرینش] چیره شد، آنچه در زمین فرومی رود و آنچه از آن بیرون می آید، و آنچه از آسمان فرود می آید و آنچه در آن بالا می رود [همه] را می داند، او با شماست هر جا که باشید، و خداوند به آنچه انجام می دهید بیناست (۴) مالکیت و فرمانروایی آسمان ها و زمین فقط در سیطره اوست، همه امور به خدا بازگردانده می شود (۵) شب را در روز درمی آورد، و روز را در شب وارد می کند، و او به اسرار و نیات باطن ها آگاه است (۶) به خداوند و پیامبرش ایمان آورید، و از اموالی که خداوند شما را در آن جانشین [خود] قرار داده انفاق کنید، پس برای کسانی از شما که ایمان آورده، و انفاق کرده اند پاداش بزرگی است (۷) شما را چه شده که به خداوند ایمان نمی آورید؟ درحالی که پیامبر دعوتتان می کند تا به پروردگارتان ایمان آورید، همانا [خداوند] از [طریق فطرت و عقل بر ایمان آوردن] شما پیمان گرفته، اگر [این حقیقت را] باور دارید (۸) اوست که بر بنده اش آیات روشنی نازل می کند تا شما را از تاریکی ها [ای فرهنگ های ابلیسی] به سوی نور [ایمان و اخلاق نیکو و عمل صالح] بیرون ببرد، به راستی خداوند به شما بسیار مهرورز و مهربان است (۹) شما را چه شده که در راه خدا انفاق نمی کنید؟ درحالی که میراث آسمان ها و زمین ویژه

خداست، [او آحدی مالک حقیقی چیزی نیست،] کسانی از شما که پیش از فتح انفاق و جنگ کردند [با انفاق کنندگان و رزمندگان پس از فتح] برابر نیستند، آنان از جهت [منزلت و] درجه از کسانی که پس از فتح انفاق و جنگ کردند بلندپایه ترند، خداوند به هریک [از دو گروه] وعده نیک داده، خدا به آنچه انجام می دهید آگاه است (۱۰) کیست که برای [جلب خشنودی] خدا [به نیازمندان] وامی نیکو دهد تا [خداوند] آن را به سود او دوچندان کند، و او را پاداشی با ارزش باشد؟ (۱۱) [این پاداش با ارزش] در روزی است که مردان و زنان مؤمن را می بینی که نورشان پیشاپیش آنان و از طرف راستشان به سرعت حرکت می کند، [تا در پرتو آن به مقصدشان راه یابند، گفته می شود:] امروز شما را به بهشت هایی که از زیر [درختان] آن نهرها جاری است مژده باد، در آن ها جاودانه اید، این است آن کامیابی بزرگ! (۱۲) روزی که مردان و زنان منافق به مؤمنان می گویند: به ما مهلت دهید تا پرتوی از نورتان بگیریم. [به آنان] گفته می شود: به پشت سرتان، [دنیا] بازگردید و [از آن جا] نوری به دست آورید؛ [ازیرا امروز فقط روز حساب و پاداش است.] پس میانشان حصارى بلند کشیده می شود که دارای دری است، درونش رحمت و از ناحیه بیرونش عذاب است (۱۳) [این تیره بختان،] مؤمنان را ندا می دهند: مگر ما [در دنیا] با شما نبودیم؟ می گویند: آری [بودید]، ولی خود را [به سبب نفاق، استهزای آیات، خدعه با مؤمنان و همدستی مخفیانه با دشمن] به هلاکت انداختید، شما به انتظار [خاموش شدن چراغ اسلام و شکست مؤمنان] نشستید، و [نسبت به وحی] در تردید بودید، و آرزوها شما را فریفت، تا فرمان خدا [به نابودشدنتان] رسید، و [در هر صورت] شیطان فریبده شما را درباره خدا فریفت [او گفت او رحیم و غفور است؛ پس از گناه باک نداشته باشید] (۱۴) پس امروز نه از شما منافقان غرامت و توانی [در برابر نجات از عذاب] می گیرند، و نه از کسانی که کافر شده اند، جایگاهتان آتش است، فقط آتش یار و سزاوار شماست، و [آتش] بدعاقبتی است! (۱۵) آیا برای مؤمنان وقت آن نرسیده که دل هایشان به یاد خدا و [قرآن] حقی که نازل شده فروتن و نرم شود؟ و مانند کسانی نباشند که پیش از این زمان کتاب آسمانی به آنان عطا شد، سپس روزگار [غفلت از کتاب آسمانی و سرگرم بودن به دنیا و هوسرانی] بر آنان طولانی شد، در نتیجه قلب هایشان [در برابر حق] سخت [و غیرقابل انعطاف] گردید، و بسیاری از آنان منحرف و نافرمان بودند (۱۶) بدانید که خداوند زمین را پس از مردنش زنده می کند، همانا ما نشانه های قدرت و ربوبیت خود را برای شما بیان کردیم تا بیندیشید (۱۷) بی تردید مردان و زنانی که انفاق کردند، و برای [جلب خشنودی] خداوند [به نیازمندان] وامی نیکو دادند، [پاداش و امشان] به سود آنان دوچندان می شود، و آنان را پاداشی با ارزشی است (۱۸) آنان که به خدا و رسولش ایمان آوردند نزد پروردگارشان همان صدیقان و گواهان [اعمال] هستند، پاداششان و نورشان ویژه خود آنان است، کفرپیشگانی که منکر آیات ما شدند اهل دوزخند (۱۹) بدانید که زندگی دنیا جز بازی و سرگرمی و آرایش و زینت، و فخرفروشی به یکدیگر و فزون طلبی در اموال و اولاد نیست، [چنین دنیایی که دارنده اش فاقد ارتباط با خدا و قیامت است] مانند بارانی است که محصول [سرسبز و خوش منظره] آن کشاورزان را شگفت زده کند، سپس خشک شود به گونه ای که آن را زردرنگ ببینی، آن گاه [اریزریز و] خاشاک گردد! [این گونه دنیایی برای بی دینان] عذاب سختی در آخرت است، و

ابرای مؤمنان که از دنیا استفاده درست می‌کنند [آمزش و رضایتی از سوی خدا] است، زندگی دنیا [بدون ایمان] جز کالای فریبنده نیست (۲۰) به‌سوی آمزش ویژه از ناحیه پروردگارتان، و بهشتی که وسعتش چون وسعت آسمان و زمین است [با به کارگرفتن تلاش و سرعتی مضاعف، از یکدیگر] پیشی گیرید، [این بهشت] برای کسانی که به خدا و رسولانش ایمان آورده‌اند آماده شده است، این احسان خداست که آن را به هرکس بخواهد عطا می‌کند، و خداوند دارای احسان بزرگ است (۲۱) هیچ حادثه ناگواری نه در زمین [چون زلزله، سیل و قحطی] و نه در وجودتان [چون بیماری، نقص بدنی و جراحت] روی نمی‌دهد مگر پیش از آن که آن را به وجود آوریم در کتابی [چون لوح محفوظ، ثبت] است، به‌راستی [تحقق دادن] این [امور] بر خداوند آسان است (۲۲) [این حوادث تقدیر حکیمانه خداست] تا بر آنچه از دستتان رفته غمگین نشوید، و به آنچه به شما عطا کرده مغرورانه شادمان نگردید، خداوند هیچ خودپسندِ فخرفروشی را دوست ندارد (۲۳) هم آنان که همواره بخل می‌ورزند و مردم را به بخل فرمان می‌دهند، کسی که [از انفاق] رویگردان است [زیانی به خدا نمی‌زند؛ زیرا] خداوند بی‌نیاز و ستوده خصال است (۲۴) همانا ما رسولان خود را با دلایل روشن فرستادیم، و با آنان کتاب و میزان [سنجش حق از باطل] نازل کردیم تا مردم [در همه امورشان] به عدالت برخیزند، و آهن را که در آن نیرویی سخت و سودهایی برای مردم است پدید آوردیم تا خدا مشخص کند چه کسی او را که غایب از دیده است و رسولانش را در نبود آنان یاری می‌دهد، به‌راستی خداوند قوی و توانای شکست‌ناپذیر است (۲۵) همانا ما نوح و ابراهیم را فرستادیم و در نسل هر دو نبوت و کتاب قرار دادیم، پس [همه مردم از نعمت عظیم کتاب و نبوت بهره‌ن گرفتند]، برخی از آنان هدایت یافتند و بسیاری منحرف و نافرمان شدند (۲۶) آن‌گاه در پی ایشان رسولان خود را [بر پایه آیین توحیدی، یکی پس از دیگری] فرستادیم، و پس از آنان عیسی پسر مریم را [به رسالت] برانگیختیم و به او انجیل دادیم، و در دل کسانی که [براساس حقیقت و درستی] از او پیروی کردند مهرورزی و مهربانی نهادیم، و [البته] گوشه‌نشینی [و ترک دنیایی] که ابداع کردند ما بر آنان مقرر نکرده بودیم، نیتشان از ابداع آن تحصیل خشنودی خدا بود، ولی [حدود] آن را آن‌گونه که سزاوار بود رعایت نکردند، نهایتاً پاداش مؤمنان [واقعی] آنان را عطا کردیم، و بسیاری از آنان منحرف و نافرمانند (۲۷) ای مؤمنان! از خداوند [اطاعت کرده و از محرّماتش] بپرهیزید، و [آن‌گونه که شایسته است] به رسولش ایمان بیاورید تا دو بهره از رحمتش را نصیب شما کند، و برایتان نوری قرار دهد که به‌وسیله آن [مسیر زندگی را حتی در سخت‌ترین شرایط به کیفیتی سالم و درست] طی کنید، و شما را بیمارزد، و خداوند بسیار آمرزنده و مهربان است (۲۸) [این دو بهره از رحمت و نیز نور و آمزش را برای شما قرار دادیم] تا اهل کتاب بدانند که [با همه ادعایشان] بر چیزی از احسان خدا قدرت ندارند [تا آن را به دست آورند؛ زیرا] بدون تردید همه احسان به دست [اراده و قدرت] خداست، آن را به هرکه بخواهد عطا می‌کند، و خداوند دارای احسان بزرگ است (۲۹)

سُورَةُ الصَّفِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لِمَ تَقُولُونَ مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٢﴾ كَبُرَ مَقْتًا عِنْدَ اللَّهِ أَنْ تَقُولُوا مَا لَا تَفْعَلُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَآتَهُم بُنْيَانٌ مَرْصُوصٌ ﴿٤﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَا قَوْمِ لِمَ تَقُولُونَ لِمَ تَقُولُونَ وَقَدْ تَعْلَمُونَ أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ إِلَيْكُمُ فَلَمَّا زَاغُوا أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿٥﴾ وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَا بَنِي إِسْرَآئِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمُ مُّصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ وَهُوَ يُدْعَى إِلَى الْإِسْلَامِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٨﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٩﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذِلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿١٠﴾ تُوْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَلِكَ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١١﴾ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسَاكِنَ طَيِّبَةً فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٢﴾ وَأُخْرَى تُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا أَنْصَارَ اللَّهِ كَمَا قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ لِلْحَوَارِيِّينَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْحَوَارِيُّونَ نَحْنُ أَنْصَارُ اللَّهِ فَأَمَنْتَ طَائِفَةٌ مِنْ بَنِي إِسْرَآئِيلَ وَكَفَرَتْ طَائِفَةٌ فَأَيَّدْنَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَى عَدُوِّهِمْ فَأَصْبَحُوا ظَاهِرِينَ ﴿١٤﴾

ترجمه حسین انصاریان

<https://erfan.ir/quran>

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش همیشگی

آنچه در آسمان ها و زمین است خداوند را [به پاک بودن از هر عیب و نقصی] می ستایند و او توانای شکست ناپذیر و حکیم است (۱) ای مؤمنان! چرا چیزی را می گوئید که خود عمل نمی کنید؟! (۲) به شدت نزد خدا مورد خشم است که چیزی را بگوئید که خود انجام نمی دهید (۳) بی تردید خداوند کسانی را که در صفوفی [منظم] در راه او جهاد می کنند آن گونه که گویی بنایی پولادین و نفوذناپذیرند دوست دارد (۴) [یاد کنید از] روزگاری که موسی به قومش گفت: ای قوم من! چرا مرا آزار می دهید در حالی که یقین دارید من فرستاده خداوند به سوی شمایم؟! چون [به دنبال آزار مستمرشان نسبت به موسی] از راه مستقیم منحرف شدند خداوند هم دل هایشان را [از حق] منحرف کرد، خداوند مردم منحرف و نافرمان را هدایت نمی کند (۵) [یاد کنید] چون عیسی بن مریم گفت: ای بنی اسرائیل! مسلماً من فرستاده خداوند

به سوی شمایم، [حقانیت] تورات را که پیش از من بود تصدیق می‌کنم، شما را به پیامبری که پس از من می‌آید و نامش احمد [صلی الله علیه و آله] است مژده می‌دهم، ولی هنگامی که [احمد صلی الله علیه و آله] دلایل روشن برای آنان آورد، گفتند: این جادویی است آشکارا! (۶) ستمکارتر از کسی که به اسلام دعوت می‌شود ولی به خداوند دروغ می‌بندد [که قرآن و اسلام از سوی او نمی‌باشد] کیست؟ خداوند ستمکاران [به آئینش] را هدایت نمی‌کند (۷) می‌خواهند نور خدا را با دهان‌هایشان [که پُر از یاوه‌گویی و سخنان پوچ است] خاموش کنند، در حالی که خداوند کامل‌کننده نور خود است؛ گرچه کافران خوش نداشته باشند (۸) اوست که پیامبرش را با [در دست داشتن مشعل] هدایت و دینی درست و حکیمانه فرستاد تا آن را بر همه ادیان پیروز کند؛ گرچه مشرکان خوش نداشته باشند (۹) ای مؤمنان! آیا شما را به تجارتی که از عذابی دردناک نجاتتان دهد راهنمایی کنم؟ (۱۰) به خداوند و پیامبرش ایمان بیاورید! و با اموال و جان‌هایتان در راه خدا جهاد کنید! این [ایمان و جهاد] از هر چیزی برای شما بهتر است اگر [به منافع دنیایی و آخرتی‌اش] آگاه باشید (۱۱) [بر این مسلک قرار بگیرید تا خداوند] گناهانتان را ببامزد، و در بهشت‌هایی که از زیر [درختان] آن نهرها جاری است و مسکن‌های دلپذیر در بهشت‌های جاویدان واردتان کند، این است کامیابی بزرگ! (۱۲) و [کامیابی] دیگری که دوست دارید، نصرتی ویژه از سوی خدا و فتحی نزدیک است [که عطایتان می‌کند، ای پیامبر!] مؤمنان را [به آن نصرت و فتح نزدیک] مژده ده! (۱۳) ای مؤمنان! همواره یاران خدا باشید! همان‌گونه که عیسی بن مریم به حواریون [خود] گفت: چه کسانی در راه خدا یاران من هستند؟ حواریون گفتند: ما یاران خداییم. پس گروهی از بنی اسرائیل ایمان آوردند و گروهی کافر شدند، در نتیجه آنان را که ایمان آوردند در برابر دشمنانشان تقویت کردیم تا پیروز شدند (۱۴)

سُورَةُ الْجُمُعَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ الْمَلِكِ الْقُدُّوسِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ﴿١﴾ هُوَ الَّذِي بَعَثَ فِي الْأُمِّيِّينَ رَسُولًا مِنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَإِنْ كَانُوا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٢﴾ وَآخَرِينَ مِنْهُمْ لَمَّا يَلْحَقُوا بِهِمْ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٣﴾ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٤﴾ مَثَلُ الَّذِينَ حُمِّلُوا الثَّوْبَةَ ثُمَّ لَمْ يَحْمِلُوهَا كَمَثَلِ الْحِمَارِ يَحْمِلُ أَسْفَارًا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٥﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ هَادُوا إِنْ زَعَمْتُمْ أَنَّكُمْ أَوْلِيَاءُ لِلَّهِ مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٦﴾ وَلَا يَتَمَنَّوْنَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٧﴾ قُلْ إِنْ الْمَوْتَ الَّذِي تَفِرُّونَ مِنْهُ فَإِنَّهُ مُلَاقِيكُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ إِلَى عَالِمِ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٨﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا نُودِيَ لِلصَّلَاةِ مِنْ يَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ وَذَرُوا الْبَيْعَ ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٩﴾ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَانْتَشِرُوا فِي الْأَرْضِ وَابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ اللَّهِ وَاذْكُرُوا اللَّهَ كَثِيرًا لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا بِانْفِصَاوْا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا قُلْ مَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ مِنَ اللَّهِوِ وَمِنَ التِّجَارَةِ وَاللَّهُ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿١١﴾

ترجمه حسین انصاریان

<https://erfan.ir/quran>

به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش همیشگی

آنچه در آسمان ها و زمین است خداوند را که فرمانروای هستی، و بسیار باقداست و توانای شکست ناپذیر و حکیم است، [به پاک بودن از هر عیب و نقصی] می ستایند (۱) اوست که در بین مردم درس نخوانده پیامبری از خودشان برانگیخت تا آیاتش را بر آنان بخواند، و [از هر نوع آلودگی] پاکشان سازد و کتاب و معارف استوار و سودمند به آنان بیاموزد، مسلماً آنان پیش از این در گمراهی آشکاری بودند (۲) و [نیز او را بر] مردمی دیگر که هنوز به آنان نپیوسته اند [و به تدریج تا قیامت به وجود می آیند برانگیخت]، او توانای شکست ناپذیر و حکیم است (۳) این [موهبت عظیم نبوت]، احسان خداوند است که آن را به هر که بخواهد عطا می کند، و خداوند دارای احسان بزرگ است (۴) مثل کسانی که [عمل کردن به] تورات به آنان تکلیف شده، سپس به آن عمل نکردند مانند خری است که کتاب هایی را [بر پشت خود] حمل می کند، بد است سرگذشت مردمی که آیات خدا را انکار کردند! خداوند کسانی را که [به آیات او و نبوت پیامبران و به مردم] ستم روا داشتند هدایت نمی کند (۵) بگو: ای یهودیان! اگر گمان می کنید که

فقط شما دوستان خدایید نه [دیگر] مردم، چنانچه [در این ادعا] راست گوئید [همچون عاشقان واقعی خدا] آرزوی مرگ کنید! (۶) ولی آنان به سبب گناهایی که همواره مرتکب شده‌اند هرگز آرزوی مرگ نمی‌کنند، خداوند به [وضع و حال و نیت] ستمکاران آگاه است (۷) بگو: بی‌تردید مرگی که از آن می‌گریزد سرانجام با شما ملاقات خواهد کرد، سپس به‌سوی دانای نهان و آشکار بازگردانده می‌شوید، و به اعمالی که همواره انجام می‌دادید آگاهتان می‌کند (۸) ای مؤمنان! چون روز جمعه برای نماز ندا دهند پس به‌سوی ذکر خدا بشتابید، و خرید و فروش را رها کنید! این [رها کردن خرید و فروش و اقامه نماز جمعه] اگر [منافع دنیایی و آخرتی‌اش را] بدانید برای شما بهتر [از هر کار دیگری] است (۹) چون نماز پایان گرفت در زمین پراکنده شوید و جویای احسان و روزی خدا باشید! و خدا را بسیار یاد کنید تا [بر موانع راه سعادت] پیروز گردید (۱۰) چون تجارت یا [سرگرمی و] لَهوی را ببینند [از صف نماز] به‌سوی آن متفرق می‌شوند، و تو را درحالی که [برای خواندن خطبه] ایستاده‌ای رها می‌کنند! بگو: آنچه نزد خداست از لَهو و تجارت بهتر است، و خداوند بهترین روزی‌دهندگان است (۱۱)